

יצחק רצאבי ♦ ITZCHAK RETZABI

ראש ביהמ"ד בית הוראה ומכון פעולת צדיק

וראש מוסדות יד מהרי"ץ בני ברק

מח"ס שלחן ערוך המקוצר ח"ח

פסקי מהרי"ץ ו"ח, שו"ת עולת יצחק ג"ח, ועוד

לק"י יום שני י"ח כסלו התש"פ בשל"א

דעת תורה – לכל מאן דבעי

בהיות ונשאלתי מאת הרב רחמים הלל שליט"א המכהן מזה שנים רבות כרב מושב בן שמן (וכן מתנדב לכהן כרב במושב חדיד, ללא תמורה) והוא פוסק להם הלכות בכל שטחי החיים, ומסדר חופות וקידושיין, לְוִיּוֹת, שוחט סופר וכו' מגשר ובורר, ירבו כמותו בישראל. וכעת התחצף מישהו כנגדו ברבים, והעליב אותו מאד בכינויים גרועים, שקרן, רברבן, עושה קומבינות [=התחכמויות ותחבולות] בעניין אמירת קדיש יתום וכו'. כדת מה לעשות.

אינני מעורב כלל בגוף העניין ואינני מכיר את הנפשות הפועלות, רק נתבקשתי לכתוב מבחינה הלכתית איך להתייחס לזה.

וכבר מפורש בפוסקים וברמב"ם סוף הל' תלמוד תורה, אדם שביזה ת"ח בפרהסיא אסור לו למחול על כבודו, ואם מחל נענש מפני שזה בזיון התורה. אלא נוקם ונוטר הדבר כנחש עד שיבקש ממנו מחילה ויסלח לו ע"כ. והכוונה שינדה אותו כמבואר למעיין שם, והפרטים הלכה למעשה מפורשים ביתר הרחבה בשלחן ערוך המקוצר סי' קס"ג סעיף י"ד.

עניין קדיש יתום הוא רגיש מאד וחמור ביותר, כי אומ' אותו היתומים לע"נ אביהם בתוך יב"ח מפטירתו, כל-שכן להאשים בזה רב בישראל מרא דאתרא ורב בית הכנסת, זה עלבון צורב, ואי אפשר לעבור לסדר היום עד לתיקון העניין.

בספרי הפוסקים מבואר תקנות שנעשו בעניינים כגון דא, כדי להשקיט מריבות ולהרגיע רוחות, ושלום על ישראל.

ביקרא דאורייתא

הצב"י יצחק בכמהר"נ רצאבי יצ"ו

